Consiliul Superior al Magistraturii
Institutul Naţional al Magistraturii

Examen de capacitate al judecătorilor stagiari şi procurorilor stagiari
2022-2023

PROCES VERBAL
privind soluţionarea contestaţiilor la barem la disciplinele
DREPT PENAL ŞI DREPT PROCESUAL PENAL
Judecători/Personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor
20 februarie 2023

Întocmit de Comisia de corectare, cu privire la contestaţiile formulate de candidaţi în baza art. 28 alin. 1 din Regulamentul privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiari şi al procurorilor stagiari, aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 103/2019, contestații referitoare la baremul stabilit pentru disciplinele Drept penal și Drept procesual penal – judecători/personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Au formulat contestații un număr de 19 candidați.

La **Drept penal** au fost formulate 16 contestații.

La **Drept procesual penal** au fost formulate 34 contestații.

A. În urma examinării au fost admise contestaţiile vizând subiectul III, atât la disciplina drept penal - *în ceea ce privește punctarea în barem a omisiunii instanței de a confisca bara de metal folosită la săvârșirea infracțiunilor de lovire sau alte violențe și de distrugere*, **cât și la disciplina drept procesual penal** – *în ceea ce privește punctarea în barem a omisiunii instanței de a menționa că persoana sau persoanele beneficiare ale măsurilor de protecție pot solicita emiterea unui ordin european de protecție în condițiile legii*, după cum urmează:

A.1. Drept penal.

Astfel, candidații judecători Bănică Andrei, Dinculescu Flavius Ștefan și Nistoroiu Anca Mihaela au arătat că se impunea menționarea în punctaj, ca omisiune a instanței, a confiscării barei de metal folosită la săvârșirea infracțiunilor de lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. (2) din Codul

penal, și de distrugere, prevăzută de art. 253 alin. (1) din Codul penal, în raport de dispozițiile art. 112 alin. (1) lit.b) din Codul penal.

Contestațiile sub aspectul menționat în alineatul precedent sunt fondate, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 112 alin. (1) lit. b) din Codul penal, „*Sunt supuse confiscării speciale : b) bunurile care au fost folosite, în orice mod, (...) la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă sunt ale făptuitorului (...)*". Or, din datele speței, rezultă că inculpatul X a luat din portbagajul autoutilitarei sale o bară de metal ce a fost folosită de către acesta pentru a o lovi pe persoana vătămată A, iar ulterior, cu aceeași bară, a lovit parbrizul și oglinda retrovizoare dreapta ale autoturismului Opel Vectra aparținând persoanei vătămate B, astfel că sunt aplicabile dispozițiile de drept material vizând confiscarea specială a acestui bun aparținând inculpatului.

În raport de cele expuse, Comisia de corectare, având acordul membrilor Comisiei de elaborare a subiectelor, exprimat în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (5) din Regulamentul privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiari și procurorilor stagiari, aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 103/2019, va admite contestațiile formulate sub acest aspect, astfel încât, ca urmare a reținerii în barem și a omisiunii instanței de a confisca bara de metal folosită la săvârșirea infracțiunilor de lovire sau alte violențe și de distrugere, se va proceda la acordarea punctajului în cele două modalități de punctare stabilite de Comisia de elaborare a subiectelor, respectiv „*punctajul se acordă integral dacă se identifică minim 5 greșeli sau omisiuni. În cazul în care se identifică mai puține greșeli sau omisiuni, se acordă câte 0,80 puncte pentru fiecare dintre acestea*".

A.2. Drept procesual penal.

Candidata judecător Adochiței Alexandra Iuliana a arătat că ar fi trebuit reținută în punctaj, ca omisiune a instanței, mențiunea că persoana vătămată C poate solicita emiterea unui ordin european de protecție în condițiile legii, așa cum prevăd dispozițiile art. 404 alin. (6^1) din Codul de procedură penală, având în vedere că instanța a dispus interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. n) și o) din Codul de procedură penală.

Contestația sub aspectul menționat în alineatul precedent este fondată, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 404 alin. (6^1) din Codul de procedură penală, „*Când instanța a dispus (...) interzicerea unuia sau mai multora dintre drepturile prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. l)-o) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, odată cu aplicarea pedepsei accesorii sau a pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi, dispzitivul va cuprinde mențiunea că persoana sau persoanele beneficiare ale măsurilor de protecție pot solicita emiterea unui ordin european de protecție în condițiile legii*". Or, din datele speței rezultă că instanța de judecată a interzis inculpatului X ca pedeapsă complementară și accesorie, pentru infracțiunea de violență în familie, prevăzută de art. 199 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 193 alin. (1) din Codul penal, drepturile

prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. n) şi o) din Codul penal, respectiv, dreptul de a se apropia de persoana vătămată C., la o distanţă mai mică de 100 m, precum şi dreptul de a se apropia de locuinţa acesteia şi de locul său de muncă.

În aceste condiţii, Comisia de corectare, având acordul comisiei de elaborare a subiectelor, exprimat în conformitate cu art. 23 alin. (5) din Regulamentul privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiari şi al procurorilor stagiari, aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr.103/2019, va admite contestaţiile formulate sub acest aspect, astfel încât, ca urmare a reţinerii în barem şi a acestei omisiuni, se va proceda la acordarea punctajului în cele două modalităţi de punctare stabilite de Comisia de elaborare a subiectelor, respectiv *„punctajul se acordă integral dacă se identifică minim 5 greşeli sau omisiuni. În cazul în care se identifică mai puţine greşeli sau omisiuni, se acordă câte 0,80 puncte pentru fiecare dintre acestea*".

B. Celelalte contestaţii, formulate atât la Drept penal, cât şi la Drept procesual penal, au fost respinse ca neîntemeiate, pentru următoarele argumente:

B.1. Drept penal. Subiectul I.

În ceea ce priveşte contestaţia formulată de către candidata Nistor Alina-Ana-Maria prin care a solicitat punctarea în barem şi a dispoziţiilor privind întreruperea şi suspendarea termenului de prescripţie, precum şi punctarea menţiunilor referitoare la calculul termenului de prescripţie în cazul săvârşirii unei infracţiuni în forma tentată sau a comiterii infracţiunii în forma agravată, Comisia de corectare a respins contestaţia, pentru următoarele argumente:

Referitor la prima critică formulată, reţinem că subiectul dat spre rezolvare cuprinde denumirea marginală a dispoziţiilor art. 154 din Codul penal, sens în care Comisia de elaborare a subiectelor a punctat răspunsurile care se regăsesc în norma penală menţionată. Noţiunile la care face trimitere doamna judecător au o reglementare distinctă, fapt care atrage un tratament juridic diferit din punctul de vedere al calculului termenului de prescripţie, aspecte care exced subiectului de examinare.

Cât priveşte a doua critică formulată, se reţine aplicabilitatea dispoziţiilor art. 154 alin. (1) din Codul penal – ce are denumirea marginală *„termenele de prescripţie a răspunderii penale*" – raportat la dispoziţiile art. 187 din Codul penal prin care legiuitorul a stabilit că *„prin pedeapsă prevăzută de lege se înţelege pedeapsa prevăzută în textul de lege care incriminează fapta savârşită în forma consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei*", astfel că modalitatea de calcul al termenului se va face prin raportare la maximul special al pedepsei prevăzute de lege pentru infracţiunea consumată, chiar dacă fapta a rămas în faza tentativei şi nu vor fi avute în vedere eventualele cauze de atenuare sau agravare a pedepsei.

B.2. Drept procesual penal. Subiectul II.

Candidatele Nițu Andreea Veronica și Roga Andra Diana au solicitat să se acorde punctaj și acelor candidați care nu au menționat condiția *„excepția de neconstituționalitate să fi fost respinsă de Curtea Constituțională ca devenită inadmisibilă întrucât fusese anterior admisă într-o altă sesizare”*, cu argumentul că această condiție nu se regăsește în cuprinsul textelor de lege și excede enunțului subiectului. În același timp, au susținut că este punctată în barem și condiția ca excepția de neconstituționalitate să fie admisă, și, prin urmare, se ajunge la punctarea dublă a aceleiași condiții.

Comisia de corectare a respins contestațiile ca neîntemeiate, pentru următoarele argumente:

În ceea ce privește efectele unei decizii a Curții Constituționale asupra unor cauze definitiv soluționate, legiuitorul a reglementat prin dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală un mecanism procedural prin intermediul căruia persoanele îndreptățite pot exercita o cale extraordinară de atac – și anume revizuirea – pentru remedierea situației lor în procesele penale în care a fost invocată o excepție de neconstituționalitate admisă de Curtea Constituțională după pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

Cu privire la instituția revizuirii întemeiate pe acest motiv, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016, Curtea Constituțională a statuat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art.453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. În acest sens, Curtea a reținut că, distinct de ipoteza cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate (cauze pendinte) – în care decizia de admitere produce efecte erga omnes, întrucât ceea ce are relevanță în privința aplicării sale este faptul că raportul juridic guvernat de dispozițiile legii declarate neconstituționale nu este definitiv consolidat – , în privința cauzelor care nu se mai află pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a Curții, fiind vorba despre un raport juridic epuizat, decizia de admitere va produce efecte juridice doar în condiții strict limitative. Pornind de la premisa că incidența deciziei instanței de contencios constituțional într-o atare cauză ar echivala cu atribuirea de efecte *ex tunc* actului jurisdicțional al Curții – cu încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală – și ar nega, în mod nepermis, autoritatea de lucru judecat care este atașată hotărârilor judecătorești definitive, Curtea a reținut însă că declararea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, ci trebuie să profite autorilor acesteia, care au declanșat controlul de constituționalitate într-o cauză concretă. În aceste condiții, având în vedere importanța principiului autorității de lucru judecat, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, mai sus menționată, paragraful 33, Curtea a constatat că, pentru a garanta atât stabilitatea raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, *„o decizie de constatare a neconstituționalității unei prevederi legale trebuie să profite, în formularea căii de atac a*

revizuirii, numai acelei categorii de justiţiabili care a invocat excepţia de neconstituţionalitate în cauze soluţionate definitiv până la publicarea în Monitorul Oficial al României a deciziei prin care se constată neconstituţionalitatea, precum şi autorilor aceleiaşi excepţii, invocate anterior publicării deciziei Curţii, în alte cauze, soluţionate definitiv, acest lucru impunându-se din nevoia de ordine şi stabilitate juridică". Prin urmare, chiar dacă, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepţia de neconstituţionalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit jurisprudenţei Curţii Constituţionale, în temeiul deciziilor anterior menţionate prin care s-a admis excepţia, prezenta decizie poate constitui motiv al unei cereri de revizuire, cu respectarea dispoziţiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală şi a Deciziei Curţii Constituţionale nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016 (Dec. nr. 260/2018, *M. Of. nr. 636 din 20 iulie 2018*).

Şi în doctrină s-a subliniat că pot solicita revizuirea unei hotărâri judecătoreşti pentru înlăturarea consecinţelor care decurg din încălcarea dispoziţiilor legale declarate neconstituţionale, şi acele părţi care au invocat excepţia de neconstituţionalitate prin care a fost criticat textul de lege declarat neconstituţional, excepţie cu privire la care instanţa a decis sesizarea Curţii Constituţionale, anterior ca aceasta să se fi pronunţat într-o altă cauză cu privire la neconstituţionalitatea textului de lege în discuţie. În această ipoteză, chiar dacă Curtea Constituţională dispune respingerea excepţiei de neconstituţionalitate ca inadmisibilă, pe motiv că a admis anterior o excepţie de neconstituţionalitate a aceluiaşi text de lege într-o altă cauză, şi aceste persoane se află într-o poziţie similară celor care criticaseră anterior textul declarat neconstituţional (în acest sens, M.Udroiu, Procedură penală.Partea specială, Ed. 2018, Ed. Universul juridic, p. 470).

B.3. Drept penal. Subiectul III.

1. În ceea ce priveşte contestaţia formulată de candidata Adochiţei Alexandra Iuliana referitoare la greşita condamnare a inculpatului X pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 288 alin. (1) din Codul penal, motivat de incidenţa tezei finale a textului de încriminare – *„(...) dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă*" – , Comisia de corectare o va respinge ca neîntemeiată, întrucât cele două infracţiuni deduse judecăţii au un obiect juridic distinct, protejând valori sociale diferite.

2. Candidaţii judecători Dinculescu Flavius Ştefan şi Fechete Mădălina-Gabriela au solicitat a se puncta în barem omisiunea instanţei de judecată de a face aplicarea dispoziţiilor art. 45 alin. (2) din Codul penal şi a prevederilor art. 45 alin. (3) lit. b) din Codul penal, făcând trimitere la *„soluţia dispusă în speţă*", *„întrucât instanţa reţinuse starea de recidivă postcondamnatorie*".

Comisia de corectare va respinge ca neîntemeiată contestaţia, întrucât omisiunea prevăzută de art. 45 alin. (2) din Codul penal, faţă de situaţia de fapt şi soluţia instanţei de judecată, este irelevantă soluţionării cauzei, atâta vreme cât candidaţii au identificat şi aplicat corect dispoziţiile referitoare la

pluralitatea intermediară, inclusiv în ceea ce priveşte modalitatea de calcul a pedepselor complementare. Totodată, faţă de pluralitatea intermediară existentă în cauză, împrejurare care atrage aplicarea dispoziţiilor art. 45 alin. (3) lit. a) din Codul penal, reţinerea dispoziţiilor art. 45 alin. (3) lit. b) din Codul penal şi a modalităţii de aplicare a pedepselor complementare în cazul recidivei postcondamnatorii, este nelegală, atâta vreme cât candidatul nu a identificat existenţa pluralităţii intermediare în raport de condamnarea de 1 an închisoare aplicată inculpatului X prin sentinţa penală nr.821/21.04.2021 (art. 44 din Codul penal cu referire la art. 41 din Codul penal).

3. În ceea ce privește contestațiile formulate de doamnele judecător Dumitraş Corina-Lavinia și Fechete Mădălina-Gabriela prin care au solicitat a se reține în barem omisiunea individualizării pedepsei complementare prevăzută de art. 66 alin. (1) lit. n) din Codul penal, Comisia de corectare reţine că, din datele speţei şi soluţia instanţei de judecată, este irelevantă soluționării cauzei, în condiţiile în care candidații au identificat şi aplicat corect dispoziţiile referitoare la pedepsele complementare incidente în cauză.

4. Candidata Dumitraş Corina-Lavinia a solicitat a se reține în baremul corespunzător disciplinei drept penal omisiunera deducerii din pedeapsa aplicată a perioadei de internare voluntară, iar nu la disciplina drept procesual penal, *„(...) deși privește încălcarea art. 184 alin. (28) din Codul de procedură penală care face trimitere la art. 72 din Codul penal*".

Comisia de corectare va respinge contestația ca neîntemeiată, având în vedere că dispoziţia referitoare la internarea medicală voluntară este dispoziţie cu caracter procesual penal, iar împrejurarea că dispoziţiile art. 184 alin. (28) din Codul de procedură penală fac trimitere la dispoziţiile art. 72 din Codul penal, nu schimbă natura juridică a acestora în dispoziţie de drept substanţial.

5. Doamna judecător Nițu Andreea-Veronica a solicitat a se acorda punctajul complet și în cazul în care nu s-au indicat orele între care a fost luată măsura reținerii, ci doar datele, respectiv de la 26.05.2021 la 27.05.2021.

Comisia de corectare va respinge ca neîntemeiată contestația, cu mențiunea că aceasta reprezintă atributul Comisiei în etapa de corectare a lucrărilor.

B.4. Drept procesual penal. Subiectul III.

1. Candidatele Epure Diana Cristina, Păun Ana Cristina şi Prună Bianca Daniela au solicitat să se reţină ca fiind omisiune a instanţei de judecată, cu consecinţa punctării în barem, faptul că nu a fost pusă în discuţie cererea inculpatului de a fi judecată cauza în procedura simplificată, fiind invocate în acest sens dispoziţiile art. 375 alin. (1) din Codul de procedură penală potrivit cărora, dacă inculpatul solicită ca judecata sa aibă loc în condiţiile prevăzute la art. 374 alin. (4), instanţa procedează la ascultarea acestuia, după care, luând concluziile procurorului şi ale celorlalte părţi, se pronunţă asupra cererii.

Fără a nega succesiunea actelor prevăzute de lege, în cazul procedurii simplificate a recunoaşterii învinuirii, comisia constată că, din maniera de elaborare a subiectului, nu rezultă suficiente date care să conducă la punctarea omisiunii ce se solicită a fi reţinută în barem. În acelaşi timp, speţa nu a fost concepută pe etape procesuale, fiind incluse în barem un număr de greşeli şi omisiuni mai mare decât cel necesar obţinerii punctajului maxim, greşeli şi omisiuni din care au rezultat cu evidenţă dispoziţiile legale încălcate a căror cunoaştere de către candidaţi a fost verificată.

Contestaţiile au fost respinse, astfel, ca neîntemeiate.

2. În ceea ce priveşte contestaţia formulată de candidata Nistoroiu Anca Mihaela care a invocat că, în speţă, nu era competent material Parchetul de pe lângă Tribunalul G., ci, parchetul corespunzător instanţei competente să judece cauza în prima instanţă, adică parchetul de pe lângă judecătorie, Comisia de corectare o va respinge ca neîntemeiată, dat fiind că efectuarea urmăririi penale de către un parchet superior celui legal competent după materie nu atrage nicio sancţiune, aceasta cu atât mai mult cu cât cauzele pot fi preluate de parchetele superioare de la cele inferioare, potrivit dispoziţiilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală.

3. Candidatele Nistoroiu Anca Mihaela, Păun Ana Cristina şi Sideraş Mădălina Raluca au solicitat includerea şi punctarea în barem, ca omisiune a instanţei de judecată, nepunerea în discuţia părţilor, a persoanei vătămate şi a procurorului, eventuala contestare a probelor administrate la urmărirea penală şi necesitatea readministrării probelor administrate la urmărirea penală sau a administrării de probe noi, aşa cum prevăd dispoziţiile art. 374 alin. (5)-(10) din Codul de procedură penală.

Contestaţiile au fost apreciate ca nefondate.

Din maniera de elaborare a subiectului nu rezultă suficiente date care să conducă la punctarea omisiunii ce se solicită a fi reţinută în barem. În acelaşi timp, speţa nu a fost concepută pe etape procesuale, fiind incluse în barem un număr de greşeli şi omisiuni mai mare decât cel necesar obţinerii punctajului maxim, greşeli şi omisiuni din care au rezultat cu evidenţă dispoziţiile legale încălcate, a căror cunoaştere de către candidaţi a fost verificată.

4. În ceea ce priveşte contestaţia candidatei Prună Bianca Daniela prin care a solicitat includerea şi punctarea în barem a greşelii judecătorului de cameră preliminară de a nu fi finalizat procedura de cameră preliminară în termen de 60 de zile de la data înregistrării dosarului la instanţă, aşa cum prevăd dispoziţiile art. 343 din Codul de procedură penală, Comisia de corectare o va respinge ca neîntemeiată, dat fiind faptul că termenul de 60 de zile pentru parcurgerea procedurii de cameră preliminară, de la data înregistrării dosarului la instanţă, este un termen de recomandare a cărui depăşire nu atrage nicio sancţiune.

5. Candidata Prună Bianca Daniela a solicitat includerea şi punctarea în barem a omisiunii instanţei de a se pronunţa prin dispozitivul sentinţei asupra solicitării persoanei vătămate C. de a fi

înştiinţată cu privire la eliberarea inculpatului X, conform art. 404 alin. (6) din Codul de procedură penală.

Contestaţia a fost apreciată ca neîntemeiată şi respinsă deoarece această omisiune a fost deja menţionată în barem, la Subiectul III, Drept procesual penal, punctul 4, pagina 4, unde se menţionează în mod expres *„omisiunea de a fi menţionată în dispozitivul hotărârii, ca urmare a solicitării persoanei vătămate C., a dispoziţiei de înştiinţare a acesteia cu privire la eliberarea în orice mod sau evadarea condamnatului X, potrivit art. 404 alin. (6) C.proc.pen.".*

6. Candidata Sideraş Mădălina Raluca a solicitat includerea şi punctarea în barem şi a următoarelor omisiuni ale instanţei de judecată: omisiunea instanţei de a dispune citirea actului de sesizare a instanţei, conform art. 374 alin. (1) din Codul de procedură penală ; omisiunea instanţei de a explica inculpatului în ce constă învinuirea care i se aduce, înştiinţarea acestuia cu privire la dreptul de a nu face nicio declaraţie, precum şi cu privire la drepturile pe care le are, de a pune întrebări coinculpaţilor, persoanei vătămate, celorlalte părţi, martorilor, experţilor şi de a da explicaţii pe tot parcursul cercetării judecătoreşti, când socoteşte necesar, conform art. 374 alin. (2) din Codul de procedură penală; omisiunea de a verifica îndeplinirea procedurii de citare. În acelaşi timp, a solicitat să fie inclusă în barem şi omisiunea judecătorului de cameră preliminară de a fixa termen în camera de consiliu pentru a verifica legalitatea sesizării instanţei, a administrării probelor şi a efectuării actelor de urmărire penală.

Contestaţia a fost apreciată ca neîntemeiată.

Deşi din enunţul speţei nu rezultă că instanţa şi-a îndeplinit obligaţiile procedurale aferente primului termen de judecată cu procedura legal îndeplinită, aşa cum acestea sunt prevăzute de art. 374 C.proc.pen., cum ar fi citirea actului de sesizare, informarea cu privire la probele excluse, încunoştinţarea persoanei vătămate cu privire la dreptul de a se constitui parte civilă, stabilirea procedurii de urmat (simplificată sau comună), determinarea probatoriului ce urmează a fi administrat, comisia constată că din enunţul speţei nu rezultă că s-a urmărit verificarea cunoştinţelor referitoare la aceste aspecte, modalitatea de elaborare de enunţului punând în evidenţă dispoziţiile legale încălcate a căror cunoaştere de către candidaţi a fost verificată.

În acelaşi timp din modalitatea de enunţare a speţei de la subiectul III, au rezultat aspectele punctuale verificate în procedura de cameră preliminară, care s-au limitat doar la efectuarea procedurii de comunicare a actului de sesizare, nu şi la alte aspecte.

B.5. Drept penal. Subiectul IV.

1. În ceea ce priveşte contestaţia formulată de către candidata judecător Roga Andra-Diana prin care a solicitat acordarea punctajului în cazul aplicării art. 125 din Codul penal raportat la art. 129 alin. (1) din Codul penal, întrucât minorul a comis două fapte concurente, Comisia de corectare va respinge

contestaţia ca nefondată deoarece dispoziţiile art.125 alin. (3) din Codul penal reprezintă normă cu caracter special în raport de prevederile art. 129 din Codul penal care este o normă cu caracter general, întrucât inculpatul minor B se afla în executarea măsurii educative a internării într-un centru de detenţie, potrivit sentinţei penale nr.105/01.02.2022 a Judecătoriei B.

2. Candidata Şonc Anda-Elena a solicitat a se acorda punctajul în cazul în care s-a dispus confiscarea permisului de conducere, în baza art. 112 alin. (1) lit. b) din Codul penal.

Comisia de corectare va respinge contestaţia ca nefondată, nefiind aplicabile dispoziţiile art. 112 alin. (1) lit. b) din Codul penal, neputându-se proceda la confiscarea permisului de conducere care este un înscris fals, iar nu un bun supus confiscării, fiind evidentă diferenţa între confiscare, pe de o parte, şi desfiinţare, pe de altă parte.

B.6. Drept procesual penal. Subiectul IV.

1. Candidatele Adochiţei Alexandra Iuliana, Ispas Vlădoiu Alina Mihaela, Plăcintă Elisa Cristiana, Prună Bianca-Daniela şi Şorohan Ştefania Iuliana au solicitat punctarea şi a candidaţilor care au indicat alt temei de drept pentru restituirea telefoanelor mobile, dispoziţiile art. 397 alin. (3) rap. la art. 255 din Codul de procedură penală, cu argumentul că aceste norme sunt echivalente dispoziţiilor art. 25 alin. (2) din Codul de procedură penală şi nu au caracter special în raport cu acestea din urmă. Candidatele Prună Bianca şi Şorohan Ştefania Iuliana au indicat în plus, şi dispoziţiile art. 404 alin. (4) lit. f) din Codul de procedură penală, având în vedere că acestea se referă la restituirea lucrurilor către partea civilă, menţionarea acestor dispoziţii, şi nu cele ale art. 25 alin. (2) din Codul de procedură penală neafectând în vreun fel legalitatea hotărârii judecătoreşti.

Comisia de corectare va respinge ca nefondate aceste contestaţii, având în vedere că, în speţă, restituirea celor două telefoane mobile către partea civilă are ca temei dispoziţiile art. 25 alin. (2) din Codul de procedură penală, fiind vorba despre restituirea lucrurilor ca formă de reparare a prejudiciului cauzat prin infracţiune.

2. Candidatele Cătănoiu Andreea, Prună Bianca-Daniela şi Şorohan Ştefania Iuliana au contestat punctarea separată a menţiunii vizând executorialitatea de drept a dispoziţiilor privind măsurile preventive, cu argumentul că aceste dispoziţii sunt executorii în baza legii, nefiind uzitată această menţiune nici în practică. În plus, această menţiune nu se regăseşte printre cele prevăzute în mod expres de dispoziţiile art. 404 alin. (4) din Codul de procedură penală, care se referă la conţinutul dispozitivului.

Contestaţiile au fost respinse ca nefondate, caracterul executoriu al măsurilor preventive fiind reglementat în dispoziţiile art. 399 alin. (4) din Codul de procedură penală.

3. Candidata Nistor Alina Maria a solicitat punctarea în barem a unei dispoziţii referitoare la anularea formelor de executare emise faţă de inculpatul minor B în baza sentinţei penale nr. 105/2022 a Judecătoriei B. şi emiterea unor noi forme de executare.

Contestaţia va fi respinsă ca nefondată, deoarece nu există în situaţia din speţa prezentată forme de executare care să fie anulate, atâta vreme cât, potrivit art. 515 din Codul de procedură penală, punerea în executare a măsurii educative se face prin comunicarea către centrul de detenţie a unei copii a hotărârii judecătoreşti definitive pronunţate.

4. Candidata Sîntimbrean Roxana a solicitat punctarea în barem a soluţiei de admitere în parte a acţiunii civile, iar nu în tot, având în vedere că acţiunea civilă a fost admisă pentru suma de 15.500 lei, iar nu în integralitate pentru suma de 20.000 lei.

Contestaţia a fost respinsă ca nefondată deoarece, aşa cum rezultă din datele speţei, persoana vătămată s-a constituit parte civilă în cauză, solicitând restituirea bunurilor în natură, iar în măsura în care nu este posibil, a solicitat contravaloarea bunurilor în echivalent de 20.000 lei. Cum valoarea celor două telefoane mobile ce au fost restituite în natură a fost de 4.500 lei, rezultă că inculpatul mai datora părţii civile suma de 15.500 lei, la care, de altfel, a şi fost obligat. Se constată astfel că acţiunea civilă a fost admisă în totalitate, iar nu în parte, aşa cum a susţinut candidata.

5. Candidata Sîntimbrean Roxana a solicitat punctarea dispoziţiei de la punctul 14 din minută şi în cazul menţionării alternative a art. 404 alin. (4) lit. g) din Codul de procedură penală, iar nu doar a art. 25 alin. (3) din Codul de procedură penală, deoarece desfiinţarea înscrisului este şi o formă de restabilire a situaţiei anterioare.

Contestaţia a fost respinsă ca nefondată.

Candidata s-a referit, probabil, la punctul 16 din minuta aferentă probei practice, care conţine menţiunea referitoare la desfiinţarea înscrisului fals, respectiv a permisului de conducere seria Y, nr. Z.

Restabilirea situaţiei anterioare este una dintre formele de reparare în natură a prejudiciului. În acest sens, potrivit art. 1386 din Codul civil, „repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare, iar dacă aceasta nu este cu putinţă *ori dacă victima nu este interesată de reparaţia în natură,* prin plata unei despăgubiri".

Desfiinţarea înscrisurilor în cadrul procesului penal este o măsură care are ca scop restabilirea, de către organele judiciare, a ordinii încălcate prin comiterea unei fapte prevăzute de legea penală, prin înlăturarea, în tot sau în parte, dintre înscrisurile producătoare de efecte juridice, a celor falsificate.

Din cuprinsul dispoziţiilor art. 25 alin. (3) din Codul de procedură penală, rezultă cu claritate că desfiinţarea înscrisului şi restabilirea situaţiei anterioare sunt forme distincte de reparare a prejudiciului în natură, asupra cărora instanţa este ţinută să se pronunţe, chiar şi din oficiu, dacă nu există constituire de parte civilă.

Prin urmare, desfiinţarea înscrisului falsificat nu este totuna cu restabilirea situaţiei anterioare săvârşirii infracţiunii.

6. Candidatele Nițu Andreea-Veronica și Prună Bianca -Daniela au solicitat punctarea alternativă și a indicării, în ceea ce privește înlocuirea măsurii controlului judiciar, a dispozițiilor art. 242 alin. (3) din Codul de procedură penală, acestea fiind cele care vizează în fapt ipoteza speței, adică înlocuirea controlului judiciar cu o măsură preventivă mai grea.

Contestațiile au fost respinse ca nefondate.

Potrivit dispozițiilor art. 242 alin. (3) din Codul de procedură penală, măsura preventivă se înlocuieste, din oficiu sau la cerere, cu o măsură preventivă mai grea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia și, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsura preventivă mai grea este necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Măsura controlului judiciar poate fi înlocuită cu măsura preventivă a arestului la domiciliu sau a arestării preventive în condițiile art. 242 alin. (3) din Codul de procedură penală, respectiv dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 218 Codul de procedură penală sau, respectiv, de art. 223 din Codul de procedură penală și, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsura preventivă mai grea *este necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1) C.proc.pen.*

În același timp, potrivit art. 215 alin. (7) din Codul de procedură penală, în cazul în care, pe durata măsurii controlului judiciar, inculpatul *încalcă, cu rea-credință, obligațiile* care îi revin sau există suspiciunea rezonabilă că a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune pentru care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, la cererea procurorului ori din oficiu, poate dispune înlocuirea acestei măsuri cu măsura arestului la domiciliu sau a arestării preventive, în condițiile prevăzute de lege.

Prin urmare, cele două ipoteze de înlocuire a măsurii controlului judiciar cu o măsură mai grea sunt diferite. În speța de examen, ipoteza avută în vedere este aceea în care inculpatul încalcă cu rea-credință obligațiile din conținutul controlului judiciar, și, prin urmare, textele de lege incidente sunt cele menționate în barem, respectiv, art. 215 alin. (7) și art. 223 din Codul de procedură penală.

7. Candidata Sorohan Ștefania -Iuliana a solicitat acordarea punctajului integral, pentru mențiunea din dispozitiv aferentă punctului 13, și acelor candidați care nu au indicat dispozițiile din Codul civil aferente soluționării acțiunii civile.

Contestația a fost apreciată ca nefondată.

Conform art. 19 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile (inculpatul sau partea responsabilă civilmente) pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale. Potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (5) din Codul de procedură penală,

repararea prejudiciului material şi moral se face potrivit legii civile. Prin urmare, indicarea temeiului de drept al răspunderii civile delictuale, în baza căreia se asigură repararea prejudiciului este necesară.

8. Candidata Şonc Anda-Elena a solicitat să se puncteze şi menţiunea privind pronunţarea hotărârii prin punerea soluţiei la dispoziţia procurorului şi a părţilor, prin mijlocirea grefei instanţei, conform art. 405 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură penală, având în vedere că în speţă nu se precizează în ce mod a avut loc pronunţarea hotărârii.

Contestaţia a fost apreciată ca nefondată, deoarece din enunţul speţei a rezultat că pronunţarea hotărârii a avut loc în sala de judecată, ceea ce înseamnă că s-a stabilit ca pronunţarea să aibă loc în şedinţă publică, iar nu prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor şi a procurorului, prin mijlocirea grefei instanţei.

Comisia de corectare

.....

.....

.....